

Påskscotterrån 2005, Schyteman Scooter Club

Då var det dags igen!

Detta år blev det bara Magnus och jag som åkte till träffen. Vår första tanke var att ta bil då det var risk för halka i Sverige, men efter att väderleksrapporten lovade plusgrader kom vi på bättre tankar.

Naturligtvis hade vi ingen av våra scootrar i ordning.

På tisdag kväll började vi riva motorerna, Magnus för att komma på en bra lösning för sina avgasportpinnbultar på sin SX225 TS1 som hela förra året skrövade ur sig själva och jag för att göra en helrenovering av motorn på min Sprint Veloce T5.

På onsdag natt 01:23 var båda våra scootrar körbara.

På torsdag kväll embarkede vi TT-lines lyxiga färja och installerade oss i hytten och sen nattklubben, eller var det i omvänd ordning?

Friska och utvilade (relativt sett) gav vi oss iväg på våra italienska fullblod och ut på Autobahn eins riktning söderut.

Resan på sina 18 mil gick helt utan bekymmer och vi anlände i orten där träffen skulle ligga strax efter tio på morgonen, men någon scooterträff hittade vi inte.

För att fördriva tiden tog vi en runda in till Uelzen och åt en tvåtimmars läcker nordtysk frukostbuffé.

Turistade lite mer i orten och begav oss iväg för att åter igen hitta träffen men fortfarande utan resultat, efter att ringt diverse kompisar som inte heller hade en aning om var träffen låg så kom vi på den ljusa idén att ringa arrangörerna.

Dom tyckte att vi var på rätt plats och det tyckte vi också, vi hade bara missat den sista runskylten då vi kom in i orten från 'fel' håll, till slut insåg vi att vi bara var ca 150m från varandra, om vi inte varit så pass moderna och använt mobiltelefon utan bara skrikigt högt skulle vi hittat varandra mycket tidigare.

Fredagskvällen bjöd på ankomst, kramar, dans och öl.

Musiken var bra och vi dansade tills tuppen meddelade läggdags.

Lördagen var dagen D, redan tidig eftermiddag gav Northern Soul gruppen "The Inciters" från USA en oförglömligt suveränt bra konsert och stämningen var på topp.

Arrangörerna hade hyrt en bromsbänk med operatör och man kunde alldeles

kostnadsfritt få svart på vitt att en scooter fortfarande var ett

lågprestandafordon ämnat för att köras till närmsta konsumbutik.

Customshowen var liten men läcker och Magnus vann mycket välförtjänt bästa Lambretta för sin mycket vackra vit och röda SX225.

Delmarknad, prestandasnack, läcker mat, 20°C i skuggan och snygga scootrar att se på gjorde att dagen snabbt blev till kväll.

Någon svensk som precis kommit hem från Asien hade smuglat med ohyggliga mängder koreansk sprit på 2dl tetrapack samt chilikryddat sjögräs vilket gav en bra rivstart på kvällens fest för oss och våra tyska vänner.

De DJ som spelade på lördagskvällen var av absolut högsta klass och alla 540 scooterrister var på festhumör för att som så många år tidigare på påskafton starta scootersäsongen på bästa sätt.

Söndagens hemfärd gick i ganska lugnt tempo då vi hade gott om tid och ingen bokad färga att passa för vi planerade att köra hela vägen genom Danmark.

Färden gick som en dans tills knappt två kilometer innan Puttgarden då mitt framhjulslager nöp till i 110km/h och orsakade en löjligt kraftig wobbling.

Konstigt nog så ramlade jag inte, men resterande sträcka till Puttgarden vibrerade scootern kraftigt, trodde jag, tills jag upptäckte att det var jag som skakade av den hemska upplevelsen och inte scootern.

Färden till Rødby gick som den skulle och vi han på de tre kvart överfarten tar att klämma i oss resans sista 'riesig Currywurst mit Pommes'.

I Rødby plockade vi ut mina framhjulslager och kontrollerade, yttre lagret hade fått sig en törn, troligen beroende på att fettet var original sedan 1969. Nya lager fanns det inte i standard scooterrunkitet så vi rengjorde befintliga med bensin och tryckluft samt smorde in dessa med modernt grafit/teflonfett och körde lyckligare än tidigare mot Sverige.

När solen hade gått ner blev det bra kallt och då vi tankade strax söder om Köpenhamn var vi dumma nog att fråga hur kallt det var. Full gas i fyra minusgrader åkte vi sista sträckan i Danmark. Full gas för mig betyder strax över tomgång för Magnus. Över bron fick vi ta det riktigt lugnt då det blåste närapå kuling.

Sista milen till Furulund gick som de skulle trots att känseln i ben och händer var nära på noll.

Summa summarum en av de trevligaste och roligaste träffar vi besökt på många år

Calle Krokståde